

Sara Albone

Passie gevonden in het docentschap

Ze had een voorliefde voor koeien en deed als James Herriot haar ronde langs boeren op het Engelse platteland. Nu is dierenarts Sara Albone genomineerd als Leraar van het Jaar. Haar leerlingen zien Sara als bron van kennis en inspiratie, bij wie ze altijd terecht kunnen.

“Ik heb tien jaar als dierenarts gewerkt, dat neem ik mee in de les. Praktijkvoorbeelden en fouten die ik heb gemaakt, spreken tot de verbeelding van studenten. Ook de levende have en de faciliteiten die we hier hebben, dragen bij aan hun waardering. Ik ben zes jaar geleden gestopt met mijn werk in een kleine huisdierenpraktijk. Ik miste variatie en uitdaging. We hadden een stagiaire van Groenhorst en toen de docent langs kwam dacht ik: ‘dat wil ik ook’. Zo ben ik begonnen met lesgeven.”

Contact maken

“Omdat ik niet als docent ben opgeleid, heb ik nooit geleerd hoe je een klas onder controle houdt. Ik herinner me mijn eerste les nog goed... Proefondervindelijk heb ik geleerd wat belangrijk is. Dat je echt contact maakt met je leerlingen, zodat je wederzijds vertrouwen opbouwt. Investeer in de opbouw van je relatie met leerlingen. Dat begint al in de introductieweek met je klas, op kamp samen een klus klaren. Ik maak overal een praatje én ik neem serieus wat leerlingen zeggen. Ik denk niet snel ‘mijn mailbox is al te vol’. Als leerlingen met een vraag zitten, hebben ze een antwoord nodig. Maar je moet je er niet in verliezen. Toen ik begon als docent wilde ik zoveel hun ‘beste vriendin’ zijn. Als reactie hield ik het jaar erop grote afstand. Nu is de balans goed: ze weten dat ik er ben, maar niet voor al hun problemen.”

‘Investeer in de opbouw van je relatie met leerlingen’

Ideeën opdoen

“Inspiratie haal ik uit mijn internationale contacten. Ik neem deel aan Europese netwerken op paraveterinair gebied, waarvoor ik onder meer scholen in het buitenland accrediteer. Daar doe ik ook nieuwe ideeën op voor onze opleiding. Neem ons stagebeleid. Stage lopen is een belangrijk onderdeel van onze opleiding, maar we hebben als docent beperkt tijd om leerlingen te bezoeken. Daardoor is het soms moeilijk goed zicht te houden op alle stagebegeleiders. In Europees verband wordt nu een digitaal systeem getest, waarbij je van een afstand de voortgang van een leerling kunt volgen. Dat is interessant. Maar ook creatieve oplossingen voor praktijklessen haal ik soms uit het buitenland. Hoe leer je grote groepen studenten bloed afnemen? En hoe maak ik dat betaalbaar? We hebben mooie – dure – modelhonden met een skelet. Maar met een opgerold tijdschrift, infuuslang en een lapje stof kun je ook goed oefenmateriaal maken.”

Flexibiliteit inbouwen

“Ik ben niet erg gestructureerd in de les, omdat het voor mij niet werkt. Leerlingen willen hun verhaal kwijt, bijvoorbeeld over een eigen hond die ziek is. Als je ze die ruimte geeft, krijg je betrokkenheid terug. Ik wil 100 procent inzet. Dat lukt alleen door flexibiliteit in te bouwen. Ik ben blij dat ik op een school werk waar ik die vrijheid krijg. En ik heb geluk met de lieve leerlingen die mij genomineerd hebben. Ik waardeer dat enorm, de prijs is daarmee eigenlijk al gewonnen. Ik heb niet de illusie dat ik dé beste docent ben, maar ik denk wel dat ik representatief ben voor een groep vakmensen die hun passie gevonden hebben in het docentschap. Als ik win, wil ik het groene onderwijs beter op de kaart zetten. Ik zou zeggen: Kom maar op!” ■

SARA ALBONE

- docent gezondheidsleer, team paraveterinair mbo Groenhorst Barneveld (sinds 2006)
- eerder: dierenarts in diverse praktijken voor kleine huisdieren in Nederland (sinds 1997) en veearts in Engeland (sinds 1996)
- opleiding: bachelor Veterinary Medicine and Science, University of Glasgow
- bestuurslid van VETNNET, Europees netwerk voor paraveterinaire opleidingen en ACOVENE, Europese accreditatiecommissie voor paraveterinair onderwijs
- genomineerd voor Leraar van het Jaar 2013